

XXIII^è

Congrés nacional català d'urgències i emergències

PUNT D'INNOVACIÓ I CONEIXEMENT

Seu: Tecnocampus
Mataró 14 i 15 d'abril 2016

CONSORCI SANITARI
DEL MARESME

Germans Trias i Pujol
Hospital

SoCUMUE

TecnoCampus
Mataró-Maresme

EVOLUCIÓ DE LES EMERGÈNCIES EXTRAHOSPITALÀRIES EN ELS ÚLTIMS 20 ANYS. NOVES REALITATS I NOUS REPTES.

Fermí Roqueta, Joan Casadevall, Josep Mora, Gloria Diaz, Anna Portabella, Jordi Llort.
Base SEM Fundació Althaia Xarxa Assistencial Hospitalària de Manresa.

INTRODUCCIÓ. Poques publicacions reflecteixen i analitzen la evolució de la activitat portada a terme per els serveis d'emergències extrahospitalàries (SEE) de Catalunya i els factors que han generat nous escenaris. El seu coneixement es cabdal perquè s'adaptin de manera continua a les característiques canviants de la demanda.

OBJECTIUS. Analitzar els paràmetres d'activitat que han sofert una variació significativa en el decurs del temps per definir necessitats estructurals, operatives i formatives del sistema i els seus professionals.

METODOLOGIA. Estudi retrospectiu en base a la memòria i registres d'una base del sistema d'emergències mèdiques de Catalunya de l'any 1995 al 2014 analitzant 6 variables (nombre d'activacions amb i sense assistència, lloc de la emergència, edat pacients atesos, altes in situ, tipus i detall patologia, trasllats secundaris).

RESULTATS. Es constata un increment de les activacions totals (45%), de les activacions anul·lades (8% - 33%), atenció a emergències a domicili (47%-60%), en zones sanitaritzades (10% - 15%), en pacients de més de 70 anys (24% - 46%) y per patologia mèdica (45%-84%), cardiovascular (31%-35%), altes in situ (5%-13%) i trasllats secundaris (0% - 8%). Es detecta un decrement d'emergències per traumatismes en general (55%-16%), per accident de trànsit (23% - 8%) i neurovascular (29% - 21%). Els factors que han influït en aquest canvi han estat externs al SEE (sociodemogràfics, normatives viàries i millora en les vies de circulació, avenços terapèutics i tecnològics, ...) i interns (protocol activacions i assignació recursos, nou model i adaptació dels vehicles, desplegament recursos, ...).

CONCLUSIONS. Els paràmetres avaluats mostren un escenari actual que precisa d'un major coneixement de la actuació (tant clínica com de gestió) en pacients d'edat, el suport de les tecnologies de la informació i comunicació, la col·laboració estreta entre els diferents nivells assistencials així com una adaptació estructural i operativa tant assistencial com de coordinació.